

TUCHTCOLLEGE

Nr. TC 18/2010

NEDERLANDSE ORDE VAN ADMINISTRATIE- EN BELASTINGDESKUNDIGEN

Bij afkorting aangeduid als NOAB

Beslissing in de zaak van:

mevrouw X te Y, hierna aan te duiden als: **klaagster**,

tegen

A, in zijn persoonlijke hoedanigheid van NOAB-lid met registratienummer AA,

kantoorhoudende te B, hierna te noemen: **betrokkene**.

1. Ontstaan en loop van het geding.

(....).

1.7. Aan het slot van de mondelinge behandeling van de klacht heeft het Tuchtcollege, gelet op hetgeen partijen over en weer naar voren hebben gebracht, alvorens het onderzoek te sluiten en schriftelijk uitspraak op de klacht te doen, betrokkene in de gelegenheid gesteld om met betrekking tot met name het onderdeel van de (hierna nader te omschrijven) klacht dat betrekking heeft op – kort gezegd – de splitsingsbalans een nader onderzoek in te stellen en daaromtrent nader te berichten, waarna klaagster in de gelegenheid zal worden gesteld daar weer op te reageren. Bij e-mail van 9 maart 2010 heeft de heer E voornoemd de hiervoor bedoelde toelichting met een bijlage verstrekt aan mevrouw C voornoemd en aan het Tuchtcollege. Bij e-mail van 19 april 2010 verzonden aan betrokkene en aan het Tuchtcollege heeft mevrouw C namens klaagster daar op gereageerd.

1.8. Het Tuchtcollege heeft daarop het onderzoek gesloten en bepaald dat op de klacht schriftelijk uitspraak zal worden gedaan.

2. Feiten.

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en het ter zitting verhandelde, stelt het Tuchtcollege het volgende vast.

2.1. Klaagster voert in de rechtsvorm van een eenmanszaak een eigen bedrijf onder de naam F. Zij was sinds 1998 cliënt van betrokkene. Betrokkene adviseerde klaagster de afgelopen jaren met betrekking tot al haar belastingzaken en haar volledige financiële administratie met inbegrip van de aangiften voor de inkomstenbelasting. Klaagster heeft op 31 januari 2008 de relatie met betrokkene beëindigd.

2.2. In 2005 besloten klaagster en haar echtgenoot, de heer G, uit elkaar te gaan. Zij hadden samen het bedrijf V.O.F. H. In 2006 heeft betrokkene klaagster en haar ex-echtgenoot bijgestaan bij het opstellen van een splitsingsbalans van H per 31 december 2005. In oktober 2006 heeft klaagster de concept jaarrekening 2005 en de splitsingsbalans ontvangen. Deze waren volgens klaagster - voor zover haar kennis reikte – correct. De onderverdeling van de posten staat in een journaalpost. Bij bedoelde splitsing werd onder meer afgesproken dat klaagster de onderneming als eenmanszaak zou voortzetten onder de naam J en dat de vrachtwagencombinatie met kenteken AB1234 met bijbehorende financiering zou achterblijven in de eenmanszaak. De heer G voornoemd zou een nieuwe eenmanszaak oprichten en liet zich de vrachtwagencombinatie met het kenteken AB 5678 toedelen.

2.3. Krachtens de tot de gedingstukken behorende overeenkomst ontbinding akte vennootschap onder firma welke door betrokkene is opgesteld, blijkt dat krachtens artikel 6, lid 2, de vennoten zich verplichten nagekomen baten en lasten opgekomen na het moment van de verdeling van het vennootschapsvermogen, maar materieel ontstaan vóór dat moment, welke niet op de ondernemingsbalans van de vennootschap onder firma per de ontbindingsdatum zijn verantwoord, te verrekenen en wel zodanig dat de voortzettende vennoot daarvan 50% ontvangt of draagt en de niet voortzettende vennoot daarvan 50% ontvangt of draagt. Op grond van artikel 8 van de overeenkomst kan een aantasting van deze overeenkomst niet anders leiden dan tot een vordering in contante middelen.

2.4. Klaagster heeft op een gegeven moment een (andere) accountant ingeschakeld die een aantal fouten in de splitsingsbalans ontdekte. Zij heeft een en ander diverse malen onder de aandacht van betrokkene gebracht.

2.5. Om zich als zelfstandige te kunnen gaan richten op haar eigen bedrijf eindigde de WW-uitkering van klaagster op 31 juli 2007, nadat zij tot 30 april 2007 elders in loondienst was geweest. Omdat zij volledig als zelfstandige ging werken, heeft zij betrokkene op 10 augustus 2007 verzocht om door middel van het formulier Aanmelding Vrijwillige Verzekering binnenland een aanvraag vrijwillige verzekering in te dienen bij het Uitvoeringsinstituut Werknemers Verzekeringen (hierna: UWV). Hiertoe heeft zij op 10 augustus 2007 het ingevulde formulier op het kantoor van betrokkene getekend, waarna betrokkene zou zorg dragen voor de verdere afhandeling binnen de verplichte termijn van vier weken na afloop van de verplichte verzekering, dus uiterlijk 30 augustus 2007. Klaagster heeft zich overeenkomstig de ter zake met betrokkene afgesproken procedure ziek gemeld gedurende de periode 28 november 2007 tot 4 februari 2008. Betrokkene heeft klaagster op 4 december 2007 ziek gemeld bij het UWV. Naar aanleiding van een op 17 december 2007 door klaagster van het UWV ontvangen ontvangstbevestiging aanmelding vrijwillige verzekering, deed zij navraag bij het UWV alwaar men haar meedeelde dat het bewuste formulier niet bleek te zijn voorzien van een datum en dat het UWV daarom de aanvraag niet in behandeling had genomen. Op 3 januari 2008 heeft klaagster een brief van het UWV ontvangen waarin het verzoek tot vrijwillige verzekering wordt afgewezen, omdat de

aanvraag daartoe te laat was gedaan. Op 18 januari 2008 heeft betrokkene namens klaagster een bezwaarschrift bij het UWV ingediend, waarin wordt aangegeven dat betrokkene het formulier op 13 augustus 2007 heeft verzonden naar het UWV en dat als gevolg daarvan de aanvraag ten onrechte is afgewezen. Op 8 april 2008 heeft betrokkene de beslissing op het bezwaar van het UWV ontvangen. In de begeleidende brief heeft het UWV betrokkene bericht dat zij er van uitging dat betrokkene klaagster zou informeren; dit laatste is toen niet gebeurd. In

de beslissing op het bezwaar heeft het UWV aangegeven dat zij op 17 december 2007 een ongedateerde aanvraag voor vrijwillige ziektekostenverzekering heeft ontvangen. De aanvraag is uiteindelijk afgewezen omdat de aanvraag niet is ingediend binnen vier weken na het eindigen van de verplichte verzekering.

2.6. Klaagster heeft betrokkene verzocht de onderhavige kwestie door te geleiden aan de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar bij wie betrokkene is verzekerd. Betrokkene heeft aan dat verzoek geen gevolg gegeven.

2.7. Daarop heeft klaagster zich op 4 mei 2009 gewend tot de directeur van het NOAB met het verzoek te bemiddelen bij het tot stand komen van een minnelijke regeling tussen partijen. Nadat zulks uiteindelijk niet mogelijk bleek, heeft bedoelde directeur de klacht ter verdere afhandeling doorgestuurd aan het Tuchtcollege.

3. Klacht.

3.1. Naar het Tuchtcollege begrijpt, luidt de klacht- zakelijk samengevat- als volgt.

1. Betrokkene heeft bij het opstellen van de splitsingsbalans meerdere fouten gemaakt door:

a. onder het kopje vorderingen een bedrag van € 4.913,00 aan borgsommen op te nemen ;

b. de op 19 februari 2005 gedateerde factuur van K voor de

belettering van de vrachtwagencombinatie met het kenteken AB5678 ad € 3.735,00

excl. BTW ten nadele van klaagster onjuist in de boekhouding te verwerken.

2. De door klaagster betaalde factuur van Scania d.d. 2006 ad € 1.037,86 excl. BTW,

die betrekking heeft op het reparatiecontract en gebruikersafrekening 2005 voor de vracht-

wagencombinatie met het kenteken AB1234, dient voor de helft voor rekening van de

heer G te komen, omdat hij en klaagster nog beiden eigenaar waren van de V.O.F. H.

3. Betrokkene heeft niet alleen te laat maar ook op een foutieve wijze klaagster aangemeld voor een vrijwillige verzekering bij het UWV.

3.2. Klaagster heeft haar verzoek aan het Tuchtcollege om een oordeel te geven over de weigering van betrokkene om de kwestie met betrekking tot de foutief opgemaakte splitsingsbalans door te geleiden naar zijn beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar ter zitting ingetrokken.

3.3. Partijen hebben ter zitting eenparig verklaard dat zij er mee bekend zijn dat voor zover het geschil zou betreffen het vaststellen van een eventuele schadevergoeding en het al dan niet openbreken van overeenkomsten, zij zich ter zake tot de burgerlijke rechter dienen te wenden. Dit geldt ook voor de door betrokkene bij verweerschrift ingestelde tegenvordering, houdende betaling van openstaande facturen.

3.4. Partijen hebben hun standpunten doen steunen op de gronden zoals door hen aangevoerd in de van hen afkomstige stukken. Ter zitting hebben zij daaraan, deels ter herhaling en mede in antwoord op door het Tuchtcollege aan hen gestelde vragen, nog het volgende, zakelijk weergegeven, toegevoegd:

(...)

4. De gronden van de beslissing.

4.1. Ter zitting heeft betrokkene aangegeven dat de zaken van klaagster destijds werden behartigd door de heer L onder zijn verantwoordelijkheid. Ingevolge artikel 15 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB is A in zijn hoedanigheid van NOAB-lid tuchtrechtelijk verantwoordelijk voor zijn medewerkers.

4.2. De klacht zoals in 3.1 weergegeven, betreft het optreden van betrokkene in zijn hoedanigheid van administratie- en belastingdeskundige, lid van NOAB. Als zodanig is hij onderworpen aan het voor de NOAB leden geldende tuchtrecht. De maatstaf waarnaar de klachten uit tuchtrechtelijk oogpunt beoordeeld moeten worden ligt vast in artikel 1 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB. Daarin wordt onder meer bepaald dat het Tuchtcollege oordeelt a) terzake van enig handelen of nalaten in strijd met de zorg, die door een NOAB administratie- en belastingdeskundige jegens zijn cliënten in acht behoort te worden genomen (zorgplicht) en b) wat een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige niet betaamt.

De Gedrags- en Beroepsregels NOAB brengen de hiervoor onder a) en b) vermelde open normen op een niet limitatieve wijze onder woorden. Deze regels zijn bedoeld als richtlijn voor de NOAB administratie- en belastingdeskundige voor zijn handelen bij de uitoefening van zijn praktijk. Deze regels kunnen tevens dienen als richtlijn voor de tuchtrechter.

4.3. Het Tuchtcollege stelt vast dat betrokkene in zijn verweerschrift civielrechtelijke verweren heeft gevoerd. Het Tuchtcollege passeert deze verweren, omdat het oordeel daarover is voorbehouden aan de burgerlijke rechter.

4.4. De aard van de door betrokkene ten behoeve van klaagster te verrichten werkzaamheden, voor zover in casu van belang, is voldoende duidelijk voor het Tuchtcollege komen vast te staan.

4.5. Bij de beoordeling van de klachtonderdelen 1 a tot en met 1 b, zoals hiervoor onder 3.1 vermeld, stelt het Tuchtcollege voorop dat klachten ten aanzien van de kwaliteit van de door

een administratie – en belastingdeskundige, lid NOAB ,verrichte werkzaamheden slechts dan tuchtrechtelijk gegrond kunnen zijn, indien die werkzaamheden kennelijk onjuist zijn geweest. Het Tuchtcollege toetst derhalve marginaal of betrokkene in dit kader juist heeft gehandeld.

4.6. Ad klachtonderdeel 1 a.

4.6.1. Het Tuchtcollege stelt vast dat betrokkene in zijn in 1.7 bedoelde schriftelijk toelichting heeft aangegeven dat de op de splitsingsbalans opgenomen en aan klaagster toegerekende post waarborgsommen uit twee componenten bestaat, te weten :

1. € 1.588,23 aan Shell tankpassen, die door klaagster zijn overgenomen;

2. € 3.324,77 aan vrijval van de aanbetaling op de vrachtwagencombinatie met kenteken AB5678, die toe te rekenen is aan het jaar 2005 en derhalve aan de V.O.F. H.

4.6.2. Betrokkene erkent in voormelde toelichting dat hij de vrijval van de aanbetaling ad € 3.324,77 abusievelijk als balanspost heeft verwerkt in plaats van dit bedrag ten laste van het resultaat te brengen. Hieruit moet naar het oordeel van het Tuchtcollege de conclusie worden getrokken dat de op de splitsingsbalans opgenomen en aan klaagster toegerekende post waarborgsommen onjuist is en verminderd dient te worden met een bedrag van € 3.325,00 aan vrijval van de op het boekjaar 2005 drukkende aanbetaling.

4.6.3. Gelet op hetgeen betrokkene heeft erkend, is het Tuchtcollege van oordeel dat de handelwijze van betrokkene evident onjuist is geweest, hetgeen hem tuchtrechtelijk kan worden aangerekend. Betrokkene heeft immers in strijd gehandeld met de zorg, die hij jegens klaagster, wier belangen hij ook behartigde, in acht behoorde te nemen (artikel 1, sub a, van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB).

Klachtonderdeel 1 a is derhalve gegrond.

4.7. Ad klachtonderdeel 1 b.

4.7.1. Als door klaagster gesteld en door betrokkene niet, althans onvoldoende betwist, neemt het Tuchtcollege als vaststaand aan dat bij de splitsing van de V.O.F. H per 31 december 2005 onder meer werd afgesproken dat klaagster de onderneming als eenmanszaak zou voortzetten onder de naam J en dat de vrachtwagencombinatie met kenteken AB1234 met bijbehorende financiering zou achterblijven in deze eenmanszaak. De heer G zou een nieuwe eenmanszaak oprichten en liet zich de vrachtwagencombinatie met kenteken AB5678 toedelen.

In 2006 heeft betrokkene klaagster en haar ex-echtgenoot de heer G bijgestaan bij het opstellen van onder meer de splitsingsbalans.

4.7.2. Tot de gedingstukken behoren onder meer de volgende facturen:

a. De aan V.O.F. H gerichte factuur van Scania Finance Nederland B.V. d.d. 02 februari 2005 met als omschrijving :

Wij belasten uw rekening voor aanbetaling op kontraktnummer 123456.

Bedrag EUR 16.624,00

BTW19% € EUR 3.158,56

Totaal bedrag EUR 19.782,56

Wij verzoeken u deze factuur voor aflevering te voldoen.

b. De aan J gerichte factuur van Z-Vormgeving d.d. 19 februari 2005 met als omschrijving :

belettering vrachtautocombinatie ;

DTP kosten euro 250,-

kosten achterkant voorwagen euro 300,-

reiskosten euro 300,-

beletteren combinatie euro 2885,-

euro 3735,-

BTW 19% euro 709,65

Totaal bedrag euro 4444,65

4.7.3. Als door klaagster gesteld en door betrokkene niet betwist, neemt het Tuchtcollege als vaststaand aan dat de factuur van Scania Finance Nederland B.V. betrekking heeft op de vrachtwagencombinatie met het kenteken AB5678, die aan de ex-echtgenoot van klaagster is toegeedeeld.

4.7.4. Naar het Tuchtcollege klachtonderdeel 1 b verstaat, houdt de strekking van de klachtomschrijving in dat betrokkene op de splitsingsbalans de boekwaarde van de belettering van de door de heer G overgenomen vrachtwagencombinatie met het kenteken AB5678 ad €

3.400,00 (€ 3.735,00 minus € 335,00 aan afschrijving 2005) ten onrechte heeft toegerekend aan klaagster.

4.7.5. De boekhoudkundige verwerking van de factuur van Z-Vormgeving d.d. 19 februari 2005 voor de belettering van een vrachtautocombinatie in de jaarrekening 2005 van de V.O.F. H én als zodanig zichtbaar in de op naam van voormelde V.O.F. gestelde activastaat onder de post transportmiddelen kan naar het oordeel van het Tuchtcollege – marginaal getoetst – door de beugel.

Gelet op de strekking van de hiervoor onder 4.7.4 weergegeven klachtomschrijving dient het Tuchtcollege echter te beoordelen of er voor wat betreft de manier, waarop de splitsingsbalans is voorbereid en opgesteld, sprake is van enige verwijtbaarheid in tuchtrechtelijke zin van betrokkene.

Dienaangaande overweegt het Tuchtcollege als volgt.

4.7.6. Betrokkene heeft aangevoerd dat uit de factuur van Z-Vormgeving of op enige andere wijze ten tijde van de splitsing niet is gebleken dat de beletteringskosten betrekking hadden op de vrachtwagen met kenteken AB5678. De factuur is destijds correct verwerkt onder de post transportmiddelen, die aan klaagster diende te worden toegerekend. Dit verweer treft geen doel. Gelet op artikel 3 van de Gedrags-en Beroepsregels NOAB dient een NOAB administratie- en belastingdeskundige zijn werkzaamheden onder meer nauwgezet te verrichten. Gegeven het feit dat uit de hiervoor onder 4.7.2 weergegeven factuur van Z-Vormgeving niet bleek op welke vrachtwagencombinatie de belettering betrekking had, had het op de weg van betrokkene gelegen om bij de voorbereiding van de splitsingsbalans hierover zekerheid te verkrijgen door nadere informatie in te winnen bij klaagster en de heer G. Gesteld noch gebleken is dat betrokkene hieraan heeft voldaan. De gevolgen hiervan komen naar het oordeel van het Tuchtcollege voor risico van betrokkene.

4.7.7. Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen, is het Tuchtcollege van oordeel dat betrokkene bij de verwerking van de beletteringskosten op de splitsingsbalans jegens klaagster, wier belangen hij ook behartigde, in zijn zorgplicht is tekortgeschoten, hetgeen hem tuchtrechtelijk verweten kan worden (artikel 1, sub a, van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB, gelezen in samenhang met artikel 3 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB) .

Klachtonderdeel 1 b is derhalve gegrond.

4.8. Ad klachtonderdeel 2.

4.8.1. Naar het oordeel van het Tuchtcollege gaat het hier om een nagekomen last zoals bedoeld in artikel 6, lid 2, van de overeenkomst ontbinding akte vennootschap onder firma.

Klaagster dient derhalve het civielrechtelijke traject van voormeld artikel te volgen en zich te wenden tot de ex-vennoot de heer G. Het is niet de taak van de tuchtrechter om hierover een oordeel te geven.

4.8.2. Klaagster heeft in voormeld kader geen feiten gesteld over het optreden van betrokkene in zijn hoedanigheid van NOAB administratie- en belastingdeskundige, zodat voor een tuchtrechtelijke toetsing geen plaats is.

4.8.3. Voor klachtonderdeel 2 verklaart het Tuchtcollege zich derhalve onbevoegd.

4.9. Ad klachtonderdeel 3.

4.9.1. In de toelichting op deze klacht en met inachtneming van hetgeen ter zitting naar voren is gebracht, heeft klagster deze klacht toegespitst op de volgende verwijten:

I betrokkene heeft klagster te laat aangemeld bij het UWV voor een vrijwillige verzekering, en

II betrokkene heeft dat bovendien met een ongedateerd formulier, "aanmelding vrijwillige verzekering binnenland" gedaan, hetgeen er toe heeft geleid dat klagster gedurende haar ziekteperiode geen uitkering heeft gehad.

4.9.2. Het Tuchtcollege oordeelt uitsluitend in tuchtrechtelijke zin over de eventuele verwijtbaarheid van betrokkene en niet over zijn civielrechtelijke aansprakelijkheid. Het Tuchtcollege passeert derhalve de door betrokkene gevoerde civielrechtelijke verweren. Het is niet aan de tuchtrechter maar -zo nodig- aan de burgerlijke rechter om daarover te oordelen.

4.9.3. Betrokkene heeft zich tegen deze verwijten verweerd met de stelling dat de aanvraag op 13 augustus 2007 – en dus tijdig – en met dagtekening 10 augustus 2007 per gewone post naar het UWV is verzonden.

4.9.4. Vaststaat dat klaagster op 10 augustus 2007 het ingevulde formulier op het kantoor van betrokkene heeft getekend, waarna betrokkene zou zorg dragen voor de verdere afhandeling binnen de verplichte termijn van vier weken na afloop van de verplichte verzekering, dus uiterlijk 30 augustus 2007. Klaagster heeft in dit verband onder meer verklaard dat zij zelf helemaal niets naar het UWV heeft gestuurd en dat zij op 13 augustus 2007 telefonisch aan betrokkene onder meer heeft verzocht de aanvraag voor de vrijwillige verzekering naar het UWV te sturen.

4.9.5. Wegens het ontbreken van een bewijs van aangetekend versturen, heeft betrokkene voor het Tuchtcollege niet voldoende aannemelijk gemaakt dat hij het op 10 augustus 2007 gedagtekende en door klaagster ondertekende aanvraagformulier op 13 augustus 2007 naar het UWV heeft verzonden.

Naar het oordeel van het Tuchtcollege dienen de gevolgen van het ontbreken van een bewijs van aangetekend versturen voor risico van betrokkene te komen. Het Tuchtcollege passeert dan ook het

door betrokkene gevoerde verweer, waarin hij stelt dat het hem eerder lijkt dat de omissie bij het UWV moet liggen en dat het mogelijk is dat de stukken daar zijn zoek geraakt.

4.9.6. Het UWV heeft bij beslissing van 3 januari 2008 de door haar op 17 december 2007 ontvangen aanmelding vrijwillige verzekering afgewezen, omdat deze aanmelding – kort gezegd- niet binnen de

wettelijke termijn was ingediend. Betrokkene heeft op 18 januari 2008 tegen deze beslissing bezwaar gemaakt.

Dit bezwaar is door het UWV bij beslissing op bezwaar van 8 april 2008 ongegrond verklaard met onder meer de overweging dat het UWV op 17 december 2007 een ongedateerde aanvraag voor een vrijwillige Ziektewetverzekering heeft ontvangen. Blijkens bijlage 12 van het klaagschrift heeft het UWV deze beslissing op 8 april 2008 verstuurd naar A, postbus M te N. De inhoud van de begeleidende UWV-brief d.d.8 april 2008 luidt als volgt: „ Hierbij ontvangt u de beslissing op bezwaar dat u heeft ingediend namens mevrouw X. Wij sturen deze beslissing niet aan uw cliënt. Wij gaan er van uit dat u uw cliënt informeert.”.

4.9.7. Op grond van de onherroepelijk geworden UWV-beslissing van 8 april 2008 neemt het Tuchtcollege als vaststaand aan dat het UWV op 17 december 2007 een ongedateerde aanvraag voor een Ziektewetuitkering heeft ontvangen en dat deze aanvraag is afgewezen wegens een te late indiening.

4.9.8. Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen en mede gelet op het feit dat betrokkene ter zitting niet heeft betwist dat er twee aanvraagformulieren in omloop zijn, is het Tuchtcollege van oordeel dat betrokkene de aanvraag te laat en ongedateerd bij het UWV heeft ingediend, hetgeen hem tuchtrechtelijk verweten kan worden.

Betrokkene is immers ten opzichte van klagster in ernstige mate tekortgeschoten in zijn zorgplicht

(artikel 1, sub a, gelezen in samenhang met artikel 3 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB).

Klachtonderdeel 3 is derhalve gegrond .

5. Op te leggen maatregel.

Betrokkene is, zoals uit de beoordeling van de gegrond bevonden klachtonderdelen blijkt, in zijn zorgplicht tekortgeschoten, voor wat betreft klachtonderdeel 3 zelfs ernstig. Naar het oordeel van het Tuchtcollege is klaagster aldus in haar positie geschaad. Op grond hiervan is het Tuchtcollege van oordeel dat betrokkene de maatregel van berisping moet worden opgelegd .

6. De beslissing.

Het Tuchtcollege:

Verklaart de klachtonderdelen 1 a, 1 b en 3 gegrond;

Legt aan betrokkene deswege de maatregel van berisping op;

Verklaart zich voor klachtonderdeel 2 onbevoegd;

Bepaalt dat een samenvatting van deze uitspraak nadat deze onherroepelijk is geworden in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie in "Activa", het periodiek van NOAB.

Aldus beslist op 16 september 2010 door mr. W. Brouwer, voorzitter, mr. G. Lammers en P.G.H.H. Schey RA, leden, in aanwezigheid van R.O.J.M. de Windt, griffier. De voorzitter is verhinderd deze uitspraak mede te ondertekenen.

Afschriften van deze uitspraak zijn aangetekend aan partijen verzonden op 16 september 2010.

Tegen deze beslissing kan ingevolge het bepaalde in artikel 15 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB in beroep worden gekomen bij het College van Beroep binnen twee maanden na verzending van het afschrift van deze uitspraak conform het bepaalde in artikel 14 van laatstgenoemd Reglement.